

* * *

І коли ти з усіх сторін чекаєш зради і тільки зради,
і коли ти чекаєш із неба тільки карі – у вигляді бомби,
звідки до тебе прийде любов, надія і радість?
Навіть якщо і знайдуть дорогу – не застануть удома.

Бо у домі твоєму іуда гойдає фіранки й люстри,
видирає дроти і майструє із них еластичні розтяжки й петлі...
А тимчасом Христос, із пустелі йдучи, засіває пустки
вічним сім'ям життя і розвесненим духом теплим.

Ти не віриш ні квітню, ні травню, хоч прагнеш віри.
Ти не знаєш ні строків, ні дна, ні своєї міри.
Ти ховаєш голову – в плечі, а плечі – в погріб.

Пахне смертю твій дім, і у гробі не чутно мирри.
Хто відкотить твій камінь, щоб став він надгробком – звіру? –
Він прийшов за тобою, бо ти його визнав богом.

Квітень – 22.05.2022

* * *

Захисникам Азовсталі

А із рани у тілі – кров.
А крізь рану у серці – промінь.
Шлях крізь смерть – не завжди додому.
Шлях крізь сталь – не завжди додолу.
Шлях крізь гідність – завжди в любов.

Ти чого іще, Боже, ждеш? –
Тут Голгофа на кожнім кроці.
Промінь-спис застрягає в оці –
і з потоку, ввібравши сонце,
в світ старий день новий гряде.
Бачиш землю? Чи так, як він

бачить небо – над головою
й під землею, – Твій вірний воїн?
Він хотів би любов – живою,
хай і скупаною в крові.

Він за неї помре – з Тобою,
а воскресне – їх стане дві.

28.05.2022

* * *

Пів світу – гине, пів світу – плаче,
пів світу – скаче, і світ живе.
Промокла глиб під піском гарячим,
піддення – чорне, сліпучий верх.
У вирві – черва, над виром – червень
гойдає маку блаженський цвіт.
Живі вбивають живих, а мертві –
ховають в землю дозрілий плід.
Руде насіння тече по стеблах,
коріння п'є і росу, й сльозу...
А що там в небі? А що у небі? –
Господь розгонить святу грозу...

1–2.06.2022

* * *

Оксані Ф.

Ліси заміновано, парки і цвинтарі – теж,
а ти тут сидиш на пеньку, в небо дивишся, п'єш
чи каву без цукру, чи дощ, що відгонить смолою
і сажею жертвоприношень, і димом пожеж –
бо хмари не знають припонів, кордонів і меж,
й усім, що зібрали зі світу, течуть над тобою...
«Село заміновано, – подруга пише, – в саду,
де орк не ступав, та літав руйнівний його дух,
гостинчик знайшла я – такий, що гукала саперів...